

den die de rentes laag willen houden. Een onafhankelijke instelling, kennis van zaken en aanzien zijn zaken die Trump blijkbaar liever niet ziet.

Als Moore en Cain benoemd worden, is de kans groot dat dat op korte termijn negatief zal uitpakken voor de financiële markten. Centrale banken en hun beleid, vooral dat van de Fed, zijn cruciaal voor het reilen en zeilen van de financiële markten. Dat hebben we de laatste zes maanden mooi kunnen zien.

Toen de Fed beloofde de rente te verhogen, daalden de aandelenkoersen. Op het moment dat de bank van koers veranderde, begonnen de koersen te stijgen. Ondanks alle mitsen en maren over de Fed, is het een feit dat het vertrouwen in de bank zo'n beetje het enige is wat tussen ons en een diep financieel ravijn staat. Dat vertrouwen wordt al enige tijd danig op proef gesteld en kalfst af. Wat daarom nodig is, is die trend keren of in ieder geval stoppen.

FED GEPOSITIEERD

Het laatste wat de markt nodig

IN DE OGEN VAN TRUMP FRUSTREERT JEROME POWELL DE ECONOMISCHE GROEI

haar voorzitter Jerome Powell omdat die in zijn ogen de economische groei frustreert en zijn herverkiezing in 2020 daardoor in gevaar brengt. Hij wilde Powell daarom enkele maanden geleden ontslaan maar kwam er toen achter dat hij dat niet kan doen. De verankering van de onafhankelijkheid van de Fed in de wet maakt het ontslaan, van haar bestuurders onmogelijk. Dan maar hun het leven zuur maken, moet Trump hebben gedacht. Twee mensen het bestuur in parachuteren die gegarandeerd het bloed onder de nagels van andere bestuursleden vandaan zullen halen, is een goede methode.

Het was makkelijk geweest twee Republikeinse economen met kennis van zaken, aanzien en onafhankelijke instelling te vin-

deeft, is dat een Fed die toch in aanzien verliest, ook nog overduidelijk gepolitiseerd wordt. Dat gebeurt natuurlijk altijd wel, maar het ligt er nooit heel dik bovenop. Moore en Cain zullen dat vertrouwen niet opkrikken, gegeven hun onvoorwaardelijke loyaliteit aan Trump en hun onkunde over monetaire zaken. Met hen wordt het voor beleggers wellicht onmogelijk de politisering van de Fed te negeren. Voor de goede orde: het is niet hun onvoorwaardelijke loyaliteit aan Trump die het probleem is. Onvoorwaardelijke loyaliteit van welk bestuurslid ook aan welke president dan ook, is een slechte zaak. De laatste keer dat dit overduidelijk gebeurde, was in de jaren zeventig. Het gevolg: torenhoge inflatie, massawerkloosheid en economische ellende gedurende tien jaar.

Op de wat langere termijn zouden benoemingen van Moore en Cain voor schade zorgen omdat ze voor veertien jaar benoemd worden en dus rancuneus kunnen zijn, mocht een Democraat het Witte Huis in de toekomst overerven. Bovendien kan hij of zij in de toekomst ook mensen in het Fed-bestuur zetten die onvoorwaardelijk loyaal zijn aan hem of haar. Immers, in 2019 is een precedent daarvoor geschapen. De Fed politiseren is geen verstandig beleid als je Amerika weer groot wilt maken, maar wel een goede manier Amerika zwakker, armer en kwetsbaarder te maken.

Het zure in het geheel is dat het allemaal onnodig is. Trump krijgt namelijk precies wat hij wil, te weten geen renteverhogingen meer en waarschijnlijk renteverlagingen in 2020. Deze benoemingen, vooral ingegeven door zijn rancune tegen de bank, kunnen wel behoorlijke schade toebrengen. Op korte én lange termijn. Kwaliteit is belangrijker dan kwantiteit. Beter een relatief goede Fed op halve kracht dan een slechte Fed op volle kracht.

EDIN MUJAGIĆ

is macro-econoom gespecialiseerd in het beleid van de centrale banken en hoofdeconoom van OHV Vermogensbeheer.

